EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 10.9.2025
COM(2025) 478 final

ANNEX

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o podpisu Dohody o digitálním obchodu mezi Evropskou unií a Korejskou republikou jménem Unie

PŘÍLOHA

DOHODA
O DIGITÁLNÍM OBCHODU
MEZI EVROPSKOU UNIÍ
A KOREJSKOU REPUBLIKOU

Evropská unie, dále jen „Unie“,

a

Korejská republika, dále jen „Korea“,

společně dále jen „smluvní strany“ nebo jednotlivě „smluvní strana“,

VYCHÁZEJÍCE z hlubokého a dlouhotrvajícího partnerství založeného na společných zásadách a hodnotách, jež se odrážejí v Rámcové dohodě mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, uzavřené v Bruselu dne 10. května 2010 (dále jen „rámcová dohoda“), uvedením v účinnost jejích ustanovení o obchodu;

PŘEJÍCE SI prohloubit zónu volného obchodu zřízenou Dohodou o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé, uzavřenou v Bruselu dne 6. října 2010 (dále jen „dohoda o volném obchodu“);

UZNÁVAJÍCE Digitální partnerství mezi EU a Koreou (dále jen „digitální partnerství“), podepsané dne 28. listopadu 2022, jako iniciativu na podporu spolupráce mezi Unií a Koreou v řadě oblastí digitální ekonomiky a na vytváření příležitostí pro společné iniciativy a úsilí v nových a vznikajících oblastech digitální ekonomiky;

UZNÁVAJÍCE Zásady digitálního obchodu mezi Evropskou unií a Koreou, podepsané dne 30. listopadu 2022, jako klíčový výsledek digitálního partnerství mezi EU a Koreou, které odrážejí společný závazek smluvních stran k otevřené digitální ekonomice a poskytují společný rámec pro podporu digitálního obchodu;

UZNÁVAJÍCE význam digitální ekonomiky a digitálního obchodu a skutečnost, že pokračující hospodářský úspěch závisí na kombinované schopnosti smluvních stran využít technologického pokroku ke zlepšení stávajících podniků, vytváření nových produktů a trhů a zlepšení každodenního života;

UZNÁVAJÍCE hospodářské příležitosti pro podniky a širší přístup spotřebitelů ke zboží a službám, jež přináší digitální ekonomika a digitální obchod;

ODHODLÁNY prohlubovat své hospodářské vztahy v nových a nově vznikajících oblastech v rámci svých dvoustranných preferenčních obchodních vztahů;

PŘEJÍCE SI posílit své dvoustranné preferenční obchodní vztahy jakožto součást celkových vztahů a v souladu s nimi a uznávajíce, že tato dohoda vytvoří nový prostor pro rozvoj digitálního obchodu mezi smluvními stranami;

ZDŮRAZŇUJÍCE význam podpory otevřeného, transparentního, nediskriminačního a předvídatelného regulačního prostředí pro usnadnění digitálního obchodu;

UZNÁVAJÍCE význam bezpečného a odpovědného rozvoje a využívání digitálních technologií pro posílení důvěry veřejnosti;

SDÍLEJÍCE vizi, že digitální obchod je klíčovým faktorem udržitelného rozvoje přispívajícím k ekologické a digitální transformaci jejich ekonomik, a proto se domnívajíce, že pravidla digitálního obchodu by měla obstát i v budoucnu a měla by reagovat na inovace a vznikající technologie;

POTVRZUJÍCE své závazky vůči dodržování zásad udržitelného rozvoje stanovené v dohodě o volném obchodu;

ODHODLÁNY posílit své hospodářské, obchodní a investiční vztahy v souladu s cíli udržitelného rozvoje v oblasti hospodářství, sociálních věcí a životního prostředí a podpořit digitální obchod na základě této dohody s ohledem na vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zaměstnanosti a na příslušné mezinárodně uznávané normy a mezinárodní dohody;

SDÍLEJÍCE PŘESVĚDČENÍ, že digitální obchod podporuje podnikání a posiluje postavení podniků všech velikostí, aby se mohly podílet na globální ekonomice, tím, že zlepšuje interoperabilitu, inovace, hospodářskou soutěž a přístup k informačním a komunikačním technologiím, zejména pro podnikatelky a mikropodniky a malé a střední podniky, a zároveň podporuje digitální začlenění skupin a jednotlivců, kteří mohou čelit nepřiměřeným překážkám digitálního obchodu;

UZNÁVAJÍCE význam transparentnosti v oblasti mezinárodního obchodu a investic, která je ku prospěchu všech zúčastněných stran, a znovu potvrzujíce závazky příslušných stran uvedené v dohodě o volném obchodu;

SNAŽÍCE SE vytvořit moderní a dynamický rámec pro spolupráci, který by odpovídal dynamické a rychle se rozvíjející digitální ekonomice a digitálnímu obchodu;

POTVRZUJÍCE právo smluvních stran na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky;

DOPLŇUJÍCE vedoucí úlohu smluvních stran na mezinárodní a regionální úrovni při dosahování ambiciózních referenčních hodnot, pravidel a norem pro digitální ekonomiku a digitální obchod;

POTVRZUJÍCE svůj závazek vůči Chartě Organizace spojených národů podepsané v San Franciscu dne 26. června 1945 a s ohledem na zásady uvedené ve Všeobecné deklaraci lidských práv, již přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů dne 10. prosince 1948;

VYCHÁZEJÍCE ze svých práv a povinností podle Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (dále jen „Dohoda o WTO“), podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994, a dalších mnohostranných a dvoustranných dohod a mezinárodních nástrojů spolupráce, jichž jsou obě strany smluvními stranami,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA JEDNA

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Cíl

1. Cílem této dohody je usnadnit digitální obchod mezi smluvními stranami, poskytnout právní jistotu podnikům a spotřebitelům, kteří se na něm podílejí, posílit jejich ochranu při digitálních transakcích a podpořit otevřené, svobodné a spravedlivé online prostředí v souladu s ustanoveními této dohody.

2. Tato dohoda je prováděna v rámci rámcové dohody a společně s dohodou o volném obchodu tvoří zónu volného obchodu v souladu s článkem XXIV (Územní působnost – Příhraniční styk – Celní unie a zóny volného obchodu) Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (dále jen „GATT 1994“) a článkem V (Hospodářská integrace) Všeobecné dohody o obchodu službami (dále jen „GATS“).

ČLÁNEK 2

Působnost

1. Tato dohoda se vztahuje na opatření některé ze smluvních stran, jež mají vliv na obchod elektronickými prostředky.

2. Tato dohoda se nepoužije na:

a) audiovizuální služby;

b) služby poskytované při výkonu veřejné moci nebo činnosti prováděné při výkonu veřejné moci a

c) údaje uchovávané nebo zpracované smluvní stranou nebo jejím jménem nebo opatření týkající

se těchto údajů[1], včetně opatření týkajících se shromažďování, uchovávání nebo zpracování těchto údajů, s výjimkou případů stanovených v článku 16 (Veřejně přístupné údaje státní správy).

ČLÁNEK 3

Právo na regulaci

Smluvní strany opětovně potvrzují své právo na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky, jako je ochrana veřejného zdraví, sociální služby, veřejné vzdělávání, bezpečnost, životní prostředí nebo veřejná mravnost, sociální ochrana nebo ochrana spotřebitele, soukromí a ochrana údajů a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

ČLÁNEK 4

Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

a) „činnostmi prováděnými při výkonu veřejné moci“ činnosti, které se neprovádí ani na obchodním základě, ani v soutěži s jedním či více hospodářskými subjekty;

b) „elektronickou zprávou komerční povahy“ elektronická zpráva, která je zasílána pro komerční účely na elektronickou adresu osoby prostřednictvím jakékoli telekomunikační služby, jež je všeobecně nabízena veřejnosti[2] a která zahrnuje alespoň elektronickou poštu, textové a multimediální zprávy (SMS a MMS) a v rozsahu stanoveném právními předpisy smluvní strany i jiné druhy elektronických zpráv;

c) „spotřebitelem“ fyzická osoba zapojená do digitálního obchodu k jiným než profesionálním

---

1 Pro upřesnění je třeba uvést, že tato opatření zahrnují opatření týkající se výpočetních zařízení nebo síťových prvků používaných ke shromažďování, uchovávání nebo zpracování těchto údajů.

2 Pro upřesnění je třeba uvést, že touto definicí není dotčena schopnost Koreje regulovat komerční elektronické zprávy zasílané prostřednictvím neveřejných telekomunikačních služeb.

účelům;

d) „elektronickou autentizací“ proces nebo úkon ověření totožnosti fyzické nebo právnické osoby zapojené do elektronické komunikace či transakce nebo zajištění integrity elektronické komunikace;

e) „elektronickou fakturací“ výměna elektronického dokumentu s fakturou mezi dodavatelem a kupujícím;

f) „elektronickou fakturou“ faktura, která byla vystavena, předána a přijata ve strukturovaném datovém formátu, jenž umožňuje její automatizované a elektronické zpracování;

g) „elektronickými platbami“ převod peněžité pohledávky plátce vůči osobě, který je přijatelný pro příjemce a který je uskutečněn elektronickými prostředky, avšak nezahrnuje platební služby centrálních bank, jež obnášejí vypořádání mezi poskytovateli finančních služeb;

h) „službou elektronického doporučeného doručování“ služba, která umožňuje přenášet data mezi smluvními stranami elektronickými prostředky a poskytuje důkazy týkající se nakládání s přenášenými daty, včetně dokladu o odeslání a přijetí dat, a která chrání přenášená data před rizikem ztráty, odcizení, poškození nebo neoprávněných změn;

i) „elektronickým podpisem“ data v elektronické podobě, která jsou připojena k elektronické datové zprávě nebo jsou s ní logicky spojena a která mohou být použita k identifikaci podepisující osoby v souvislosti s datovou zprávou a k vyjádření souhlasu podepisující osoby s informacemi obsaženými v datové zprávě;

j) „elektronickým přenosem“ přenos uskutečněný za použití elektromagnetických prostředků, který zahrnuje obsah přenosu;

k) „koncovým uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která si od poskytovatele služeb přístupu k internetu zakoupí nebo předplatí službu přístupu k internetu;

l) „finanční službou“ finanční služba definovaná v čl. 7.37 (Oblast působnosti a definice) odst. 2 dohody o volném obchodu;

m) „údaji státní správy“ údaje vlastněné nebo držené jakoukoli úrovní veřejné správy nebo veřejnou institucí[3];

n) „právnickou osobou“ jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle platného práva za účelem zisku nebo za jiným účelem, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, svěřenského fondu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce nebo sdružení[4];

o) „opatřením“ každé opatření smluvní strany ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, správního aktu nebo v jakékoli jiné formě;

p) „opatřeními smluvní strany“ veškerá opatření přijatá nebo zachovávaná:

i) ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy a

ii) nevládními orgány při výkonu pravomocí delegovaných ústředními, regionálními nebo místními vládami nebo správními orgány;

q) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované či identifikovatelné fyzické osobě[5];

r) „službou“ jakákoli služba v jakémkoli odvětví kromě služeb poskytovaných při výkonu veřejné moci;

s) „poskytovatelem služby“ fyzická nebo právnická osoba usilující o poskytnutí služby nebo poskytující službu;

t) „službami poskytovanými při výkonu veřejné moci“ služby ve smyslu čl. I odst. 3 písm. c) GATS a případně bodu 1 písm. b) přílohy GATS o finančních službách;

u) „územím“ ve vztahu ke každé smluvní straně oblast, na kterou se vztahuje tato dohoda v

---

[3] Pro upřesnění je třeba uvést, že pojem „veřejná instituce“ je třeba chápat v souladu s právními předpisy každé smluvní strany.

[4] Se všemi formami obchodní přítomnosti právnické osoby, včetně pobočky nebo zastoupení, se zachází stejně jako se všemi formami obchodní přítomnosti právnické osoby podle této dohody.

[5] Pro upřesnění je třeba uvést, že to zahrnuje osobní úvěrové informace.

souladu s článkem 41 (Územní působnost);

v) „nevyžádanou komerční elektronickou zprávou“ elektronická zpráva komerční povahy, která je zasílána bez souhlasu příjemce nebo navzdory výslovnému odmítnutí ze strany příjemce, a

w) „WTO“ Světová obchodní organizace.

KAPITOLA DVĚ

PRAVIDLA DIGITÁLNÍHO OBCHODU

ODDÍL A

TOKY DAT NA ZÁKLADĚ DŮVĚRY

ČLÁNEK 5

Přeshraniční toky údajů

1. Smluvní strany se zavazují zajistit přeshraniční předávání údajů s cílem usnadnit digitální obchod a uznávají, že každá smluvní strana může mít v tomto ohledu vlastní regulační požadavky.

2. Za tímto účelem smluvní strana nepřijme ani nezachová opatření, která zakazují nebo omezují přeshraniční předávání údajů mezi smluvními stranami, a to tím, že:

a) požaduje používání výpočetních zařízení nebo síťových prvků na území dané strany ke zpracování údajů, a to i uložením povinnosti používat výpočetní zařízení nebo síťové prvky, které jsou certifikovány nebo schváleny na území smluvní strany;

b) požaduje lokalizaci dat na území dané smluvní strany za účelem jejich uložení nebo zpracování;

c) zakazuje uložení nebo zpracování dat na území druhé smluvní strany;

d) podmiňuje přeshraniční předávání údajů používáním výpočetních zařízení nebo síťových prvků na území smluvní strany nebo požadavky na lokalizaci na území smluvní strany;

e) zakazuje předávání údajů na území smluvní strany nebo

f) vyžaduje souhlas smluvní strany před předáváním údajů na území druhé smluvní strany[6].

3. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání žádné ze smluvních stran přijmout nebo zachovat opatření, které není v souladu s odstavcem 2, za účelem dosažení legitimního cíle veřejné politiky[7], pokud dané opatření:

a) není uplatňováno způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace nebo skryté omezení obchodu, a

b) neomezuje předávání informací nebo používání nebo umístění výpočetních zařízení ve větší míře, než je nutné pro dosažení cíle.

4. Tento článek se vztahuje na přeshraniční převod finančních údajů poskytovatelem finančních služeb, pokud je zpracování těchto údajů vyžadováno v rámci běžného podnikání tohoto

---

[6] Pro upřesnění je třeba uvést, že odst. 2 písm. f) nebrání smluvní straně v tom, aby:
a) podmínila použití konkrétního nástroje pro předávání nebo konkrétního přeshraničního předávání údajů schválením z důvodů týkajících se ochrany osobních údajů a soukromí v souladu s článkem 6;
b) vyžadovala certifikaci nebo posouzení shody produktů, služeb a procesů informačních a komunikačních technologií, včetně umělé inteligence, před jejich uvedením na trh nebo použitím na jejím území, s cílem zajistit soulad s právními předpisy, které jsou v souladu s touto dohodou, nebo pro účely kybernetické bezpečnosti v souladu s odstavcem 3 tohoto článku a čl. 6 odst. 4, článkem 27 (Výjimka pro obezřetnostní opatření), článkem 28 (Obecné výjimky) a článkem 29 (Bezpečnostní výjimky), nebo
c) požadovala, aby subjekty zpracovávající údaje chráněné právy duševního vlastnictví nebo povinnostmi zachovávat důvěrnost vyplývajícími z právních předpisů smluvní strany, které jsou v souladu s touto dohodou, tato práva nebo povinnosti dodržovaly při předávání údajů přes hranice, a to i pokud jde o žádosti o přístup soudů a orgánů třetích zemí, v souladu s článkem 28 (Obecné výjimky).

[7] Pro účely tohoto článku se „legitimní cíl veřejné politiky“ vykládá objektivně a umožňuje sledování cílů, jako je ochrana veřejné bezpečnosti, veřejné morálky nebo života či zdraví lidí, zvířat nebo rostlin nebo udržování veřejného pořádku, ochrana jiných základních zájmů společnosti, jako je bezpečnost na internetu, kybernetická bezpečnost, bezpečná a důvěryhodná umělá inteligence nebo ochrana před šířením dezinformací, nebo jiných podobných cílů veřejného zájmu, s přihlédnutím k vyvíjející se povaze digitálních technologií.

poskytovatele finančních služeb[8]. Ustanovení odst. 2 písm. a) až d) se nepoužijí na ustanovení čl. 11 odst. 1 a čl. 14-2 odst. 7 nařízení Koreje o dohledu nad elektronickými finančními transakcemi (sdělení Komise pro finanční služby Koreje č. 2025-4, 5. února 2025), kterým se provádí zákon o elektronických finančních transakcích (zákon č. 19734 ze dne 14. září 2023)[9].

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že odstavci 3 a 4 není dotčen výklad ostatních výjimek stanovených v této dohodě a jejich použití na tento článek ani právo smluvní strany dovolávat se kterékoli z nich.

6. Smluvní strany přezkoumají provádění tohoto článku a vyhodnotí jeho fungování do tří let od vstupu této dohody v platnost. Kterákoli ze smluvních stran může druhou smluvní stranu kdykoli požádat o přezkum seznamu omezení uvedených v odstavci 2. Taková žádost se posuzuje s porozuměním.

---

8 Podle článku 3 (Právo na regulaci) v souladu s touto dohodou smluvní strany znovu potvrzují své právo regulovat poskytování finančních služeb na svém území a dohlížet na něj za účelem dosažení legitimních cílů politiky.

9 Opatření přijatá nebo zachovávaná podle ustanovení uvedených v tomto odstavci nesmějí zakazovat převod finančních údajů v jakékoli formě za účelem zpracování údajů mimo území Koreje.

ČLÁNEK 6

Ochrana osobních údajů a soukromí

1. Smluvní strany uznávají, že jednotlivci mají právo na ochranu osobních údajů a soukromí a že vysoké standardy v tomto ohledu přispívají k posílení důvěry spotřebitelů v digitální ekonomiku a k rozvoji obchodu.

2. Za tímto účelem každá smluvní strana přijme nebo zachová právní rámec, který stanoví ochranu osobních údajů jednotlivců zapojených do digitálního obchodu.

3. Při vytváření svého právního rámce pro ochranu osobních údajů by každá smluvní strana měla zohlednit zásady a pokyny vypracované příslušnými mezinárodními subjekty, pokud jde o základní zásady, jako je zákonnost, kvalita údajů, specifikace účelu, omezení shromažďování a používání údajů, omezené uchovávání údajů, bezpečnost údajů, transparentnost, odpovědnost, vymahatelná práva jednotlivců, jako je přístup, oprava, výmaz, nezávislý dohled a účinná náprava.

4. Každá smluvní strana zajistí, aby její právní rámec přijatý nebo zachovaný podle odstavce 2 poskytoval jednotlivcům nediskriminační ochranu osobních údajů.

5. Žádné ustanovení této dohody nebrání žádné ze smluvních stran přijmout nebo zachovat opatření na ochranu osobních údajů a soukromí, a to i pokud jde o přeshraniční předávání osobních údajů, za předpokladu, že právní předpisy této strany stanoví nástroje umožňující takové předávání za podmínek obecně platných[10] pro ochranu předávaných údajů.

6. Každá ze smluvních stran informuje druhou smluvní stranu o jakémkoli opatření, které přijme nebo zachová podle odstavce 5.

7. Každá smluvní strana zveřejní informace o ochraně osobních údajů a soukromí, kterou poskytuje jednotlivcům zapojeným do digitálního obchodu, včetně pokynů ohledně toho, jak:

---

[10] V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že „obecně platné podmínky“ odkazují na objektivně formulované podmínky, které se horizontálně vztahují na neurčený počet hospodářských subjektů, a zahrnují tak celou řadu situací a případů.

a) se mohou jednotlivci domáhat nápravy a

b) mohou podniky splnit právní požadavky.

8. Smluvní strany usilují o výměnu informací a sdílení zkušeností s používáním mechanismů pro předávání osobních údajů, je-li to vhodné.

ODDÍL B

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 7

Clo z elektronického přenosu

1. Žádná ze smluvních stran neuloží clo z elektronického přenosu.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že odstavec 1 nebrání žádné smluvní straně v uložení vnitřních daní, poplatků či jiných plateb za elektronické přenosy způsobem, který není v rozporu s touto dohodou.

ČLÁNEK 8

Nevyžadování předchozího povolení

Smluvní strana usiluje o to, aby se nevyžadovalo předchozí povolení pouze z toho důvodu, že služba je poskytována online[11], ani se nepřijal či neponechal v platnosti žádný jiný požadavek s rovnocenným účinkem.

---

[11] Služba je poskytována online, je-li poskytována elektronickými prostředky a aniž jsou poskytovatel a příjemce služby současně přítomni.

ČLÁNEK 9

Elektronické smlouvy

Každá ze smluvních stran usiluje o zajištění toho, aby smlouvy mohly být uzavírány elektronickými prostředky a aby její právní předpisy nevytvářely pro používání elektronických smluv překážky ani nevedly k tomu, že by smlouvy byly zbaveny právních účinků a platnosti pouze na základě toho, že smlouva byla uzavřena elektronickými prostředky.

ČLÁNEK 10

Elektronická autentizace a elektronické podpisy[12]

1. Smluvní strana by neměla odmítnout právní účinek, právní platnost nebo přípustnost elektronického dokumentu nebo elektronického podpisu jako důkazu v soudním řízení výhradně na základě toho, že je v elektronické podobě.

2. Smluvní strana nepřijme ani nezachová opatření, která by:

a) zakazovala smluvním stranám elektronické transakce, aby pro danou transakci společně stanovily vhodnou metodu elektronické autentizace nebo elektronický podpis, nebo

b) bránila stranám elektronické transakce, aby mohly prokázat před soudním či správním orgánem, že jejich transakce je v souladu se všemi právními požadavky, pokud jde o elektronickou autentizaci nebo elektronické podpisy.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, smluvní strana může požadovat, aby metoda elektronické autentizace nebo elektronický podpis byly pro určitou kategorii transakcí certifikovány orgánem akreditovaným v souladu s jejími právními předpisy nebo aby splňovaly určité výkonnostní normy, které jsou objektivní, transparentní a nediskriminační a týkají se pouze

---

[12] Pro upřesnění je třeba uvést, že nic v tomto článku nebrání smluvní straně, aby přiznala větší právní účinek elektronickému podpisu, který splňuje určité požadavky, jako je údaj o tom, že elektronická datová zpráva nebyla změněna, nebo ověření totožnosti podepisující osoby.

specifických charakteristik dané kategorie transakcí, v souladu s jejími právními předpisy.

4. V rozsahu stanoveném svými právními předpisy použije smluvní strana odstavce 1 až 3 na elektronické pečeti, elektronická časová razítka a služby elektronického doporučeného doručování.

5. Smluvní strany podporují používání interoperabilní elektronické autentizace.

6. Smluvní strany mohou spolupracovat na dobrovolném základě s cílem podpořit vzájemné uznávání elektronických podpisů.

ČLÁNEK 11

Zdrojový kód

1. Žádná ze smluvních stran nevyžaduje převod zdrojového kódu softwaru vlastněného fyzickou nebo právnickou osobou druhé strany nebo přístup k němu jako podmínku pro dovoz na její území, vývoz z něj nebo distribuci, prodej nebo používání na jejím území takového softwaru nebo produktů obsahujících takový software.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že:

a) článek 27 (Výjimka pro obezřetnostní opatření), článek 28 (Obecné výjimky) a článek 29 (Bezpečnostní výjimky) se mohou vztahovat na opatření některé ze smluvních stran přijatá nebo zachovávaná v souvislosti s certifikačním postupem;

b) odstavec 1 se nevztahuje na dobrovolné předání či zpřístupnění zdrojového kódu softwaru na obchodním základě fyzickou nebo právnickou osobou druhé strany, například v souvislosti s transakcí v rámci zadávání veřejných zakázek nebo volně sjednanými smlouvami, a

c) odstavec 1 nemá vliv na právo regulačních, donucovacích nebo soudních orgánů kterékoli smluvní strany požadovat změnu zdrojového kódu softwaru tak, aby byl v souladu s jejími právními předpisy, které nejsou v rozporu s touto dohodou.

3. Žádné ustanovení tohoto článku nemá vliv na:

a) právo regulačních orgánů, donucovacích orgánů, justičních orgánů nebo subjektů posuzování shody[13] jedné smluvní strany vyžadovat převod zdrojového kódu softwaru nebo přístup k němu, a to buď před dovozem, vývozem, distribucí, prodejem nebo použitím tohoto softwaru, nebo po něm, za účelem vyšetřování, kontroly nebo zkoušení, donucovacích opatření nebo pro účely soudního řízení, s cílem zajistit soulad s jejími právními předpisy sledujícími legitimní cíle veřejné politiky[14], s výhradou záruk proti neoprávněnému zpřístupnění;

b) požadavky soudu, správního soudu, orgánu pro hospodářskou soutěž nebo jiného příslušného subjektu smluvní strany s cílem napravit porušení práva v oblasti hospodářské soutěženebo požadavky podle právních předpisů strany, které nejsou v rozporu s touto dohodou, na poskytnutí přiměřeného a cíleného přístupu ke zdrojovému kódu softwaru, jenž je nezbytný k řešení překážek vstupu na digitální trhy, aby se zajistilo, že tyto trhy zůstanou konkurenceschopné, spravedlivé, otevřené a transparentní;

c) ochranu a prosazování práv duševního vlastnictví nebo

d) právo smluvní strany přijímat opatření v souladu s článkem III Dohody WTO o vládních zakázkách.

ČLÁNEK 12

Důvěra spotřebitelů v online prostředí

1. Smluvní strany uznávají význam transparentních a účinných opatření, která posilují důvěru spotřebitelů v elektronický obchod.

---

13 Pro účely tohoto článku se „subjektem posuzování shody“ rozumí příslušný vládní subjekt, agentura nebo orgán smluvní strany či nevládní subjekt při výkonu pravomocí přenesených vládním subjektem nebo orgánem smluvní strany, který provádí postupy posuzování shody s platnými právními předpisy dané strany.

14 Mohou sem patřit cíle uvedené v poznámce pod čarou k čl. 5 odst. 3 (Přeshraniční toky údajů).

2. Za tímto účelem každá smluvní strana přijme nebo zachová opatření k zajištění účinné ochrany spotřebitelů zapojených do elektronického obchodu, včetně opatření, která:

a) zakazují podvodné, zavádějící a klamavé obchodní praktiky, které poškozují nebo mohou poškodit spotřebitele zapojené do elektronického obchodu;

b) požadují, aby dodavatelé zboží nebo poskytovatelé služeb jednali v dobré víře a dodržovali poctivé obchodní praktiky;

c) požadují, aby dodavatelé zboží nebo poskytovatelé služeb poskytovali úplné, přesné a transparentní informace o tomto zboží nebo službách, jakož i o své totožnosti a kontaktních údajích[15];

d) zajišťují bezpečnost zboží a případně služeb při běžném nebo rozumně předvídatelném použití a

e) poskytují spotřebitelům přístup ke zjednání nápravy, aby mohli uplatnit svá práva, včetně práva na nápravu v případech, kdy jsou zboží nebo služby zaplaceny a nejsou dodány nebo poskytovány podle dohody.

3. Pro účely tohoto článku se „zavádějícími, podvodnými a klamavými obchodními praktikami“ rozumějí:

a) podstatné zkreslování[16], včetně implicitních věcných zkreslení nebo nepravdivých tvrzení o skutečnostech, jako jsou vlastnosti, cena, vhodnost pro daný účel, množství nebo původ zboží či služeb;

b) reklama na zboží nebo služby určené k dodání bez úmyslu nebo přiměřené schopnosti dodávat;

---

15 V případě zprostředkujících poskytovatelů služeb to zahrnuje rovněž totožnost a kontaktní údaje skutečného dodavatele zboží nebo služby.

16 Pro účely tohoto článku se „podstatným zkreslováním“ rozumí zkreslování, které pravděpodobně ovlivní chování spotřebitele nebo jeho rozhodování ohledně použití nebo nákupu zboží nebo služby.

c) nedodání zboží nebo neposkytnutí služeb spotřebiteli poté, co je spotřebiteli účtován poplatek, není-li to opodstatněno oprávněnými důvody, nebo

d) účtování nevyžádaného zboží nebo služeb spotřebiteli.

4. Smluvní strany uznávají, že je důležité poskytnout spotřebitelům zapojeným do elektronického obchodu ochranu spotřebitelů na úrovni, která není nižší než ochrana poskytovaná spotřebitelům zapojeným do jiných forem obchodu.

5. Smluvní strany uznávají význam spolupráce mezi svými příslušnými agenturami na ochranu spotřebitele nebo jinými příslušnými subjekty při činnostech souvisejících s přeshraničním elektronickým obchodem, jakož i význam svěření odpovídajících pravomocí k prosazování práva za účelem posílení ochrany spotřebitele online.

6. Každá smluvní strana zveřejní a snadno zpřístupní své právní předpisy na ochranu spotřebitele.

7. Smluvní strany uznávají výhody mechanismů, včetně alternativního řešení sporů, které usnadňují řešení sporů vyplývajících z transakcí elektronického obchodu.

ČLÁNEK 13

Nevyžádané elektronické zprávy komerční povahy

1. Smluvní strany uznávají význam podpory důvěry v elektronický obchod, mimo jiné prostřednictvím transparentních a účinných opatření, jež omezují nevyžádané elektronické zprávy komerční povahy. Za tímto účelem každá smluvní strana přijme nebo zachová opatření, která:

a) vyžadují, aby poskytovatelé elektronických zpráv komerční povahy usnadnili příjemcům[17] možnost zamezit pokračujícímu zasílání takových zpráv, a

[17] Pro účely tohoto článku se opatření přijatá nebo zachovávaná Unií ve vztahu k příjemcům vztahují na fyzické osoby. Opatření přijatá nebo zachovávaná Koreou ve vztahu k příjemcům se vztahují na fyzické a právnické osoby.

b) vyžadují, aby příjemci se zasíláním elektronických zpráv komerční povahy vyjádřili souhlas v souladu s právními předpisy každé smluvní strany.

2. Bez ohledu na odst. 1 písm. b) umožní každá smluvní strana fyzickým nebo právnickým osobám, které v souvislosti s dodáním zboží nebo poskytnutím služeb a v souladu se svými právními předpisy shromáždily kontaktní údaje příjemce, aby tomuto příjemci zasílaly elektronické zprávy komerční povahy pro své vlastní podobné zboží nebo služby[18].

3. Každá smluvní strana zajistí, aby elektronické zprávy komerční povahy byly jako takové jasně identifikovatelné, jasně uváděly, čím jménem jsou zasílány, a aby obsahovaly nezbytné informace, které příjemcům umožní kdykoli požádat o bezplatné ukončení zasílání těchto zpráv.

4. Každá smluvní strana zajistí příjemcům přístup k prostředkům nápravy vůči poskytovatelům nevyžádaných elektronických zpráv komerční povahy, kteří nedodržují opatření přijatá nebo zachovaná podle odstavců 1 až 3.

5. Smluvní strany usilují o spolupráci ve vhodných případech společného zájmu, pokud jde o regulaci nevyžádaných elektronických zpráv komerční povahy.

ČLÁNEK 14

Spolupráce v otázkách digitálního obchodu

1. Smluvní strany uznávají význam digitálního partnerství při podpoře jejich dvoustranné spolupráce v různých oblastech digitální ekonomiky a při vytváření příležitostí pro společné iniciativy a úsilí v nových a nově vznikajících oblastech digitální ekonomiky.

2. Za účelem doplnění spolupráce v rámci digitálního partnerství a uznání příslušné spolupráce v rámci dohody o volném obchodu, včetně spolupráce ve Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj zřízeném podle čl. 15.2 (Specializované výbory) odst. 2 dohody o volném obchodu si

---

[18] Pro upřesnění je třeba uvést, že to nebrání smluvní straně v tom, aby vyžadovala souhlas příjemce s přijímáním těchto zpráv po uplynutí lhůty stanovené v právních předpisech této strany po dodání zboží nebo poskytnutí služby.

smluvní strany vyměňují informace o regulačních záležitostech v souvislosti s digitálním obchodem, které se týkají:

a) uznávání a usnadňování interoperabilní elektronické autentizace a vzájemného uznávání elektronických podpisů;

b) zpracování nevyžádaných elektronických zpráv komerční povahy;

c) ochrany spotřebitele;

d) osvědčených postupů a informací o přeshraniční logistice a

e) dalších záležitostí týkajících se rozvoje digitálního obchodu, včetně těch, které jsou uvedeny v zásadách digitálního obchodu.

3. Pro upřesnění je třeba uvést, že na spolupráci v oblasti regulace pravidel a záruk stran na ochranu osobních údajů a soukromí, včetně přeshraničního předávání osobních údajů, se vztahuje článek 6 (Ochrana osobních údajů a soukromí).

ČLÁNEK 15

Otevřený přístup k internetu

1. Každá smluvní strana se vynasnaží zajistit, aby koncoví uživatelé na jejím území měli možnost:

a) přístupu k zákonným službám a aplikacím, které si zvolí, dostupným na internetu, s výhradou nediskriminačního, rozumného, transparentního a přiměřeného řízení sítě, které neblokuje nebo nezpomaluje internetový provoz za nespravedlivé obchodní výhody[19];

b) připojení zařízení podle svého výběru k internetu za předpokladu, že tato zařízení nepoškodí

[19] Pro účely odst. 1 písm. a) smluvní strany uznávají, že poskytovatel služeb přístupu k internetu, který nabízí určitý obsah pouze svým koncovým uživatelům, by nejednal v rozporu s uvedenou zásadou.

ostatní zařízení, síť nebo služby poskytované prostřednictvím sítě, nebo

c) přístupu k transparentním a jasným informacím o postupech svého poskytovatele služeb přístupu k internetu v oblasti správy sítě.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nebrání smluvním stranám přijmout opatření s cílem chránit veřejnou bezpečnost s ohledem na uživatele online v souladu s touto dohodou.

ČLÁNEK 16

Veřejně přístupné údaje státní správy

1. Smluvní strany uznávají, že usnadnění přístupu veřejnosti k údajům státní správy a jejich využívání přispívá ke stimulaci hospodářského a sociálního rozvoje, konkurenceschopnosti, produktivity a inovací.

2. V rozsahu, v jakém se smluvní strana rozhodne zpřístupnit údaje státní správy digitálně za účelem přístupu veřejnosti a jejich využívání, usiluje o zajištění toho, aby tyto údaje:

a) byly ve formátu, který umožňuje snadné vyhledávání, získání, používání, opětovné použití a redistribuci;

b) byly k dispozici ve strojově čitelném a případně v prostorově přístupném formátu;

c) byly doprovázeny metadaty, která jsou co nejstandardnější;

d) byly k dispozici prostřednictvím pokud možno spolehlivých, uživatelsky přívětivých a volně dostupných rozhraní pro programování aplikací;

e) byly pravidelně aktualizovány;

f) nepodléhaly podmínkám, které jsou diskriminační nebo zbytečně omezují opakované použití, a

g) byly k dispozici pro opakované použití v plném souladu s pravidly dané strany pro ochranu osobních údajů, včetně vhodných způsobů anonymizace.

3. Smluvní strany usilují o spolupráci s cílem určit způsoby, jak může každá ze stran rozšířit přístup k údajům státní správy a jejich využívání, které daná strana zveřejnila, s cílem zvýšit a vytvářet obchodní příležitosti nad rámec jejich využívání veřejným sektorem.

ČLÁNEK 17

Elektronická fakturace

1. Smluvní strany uznávají význam elektronické fakturace pro zlepšení účinnosti, přesnosti a spolehlivosti obchodních transakcí a zadávání veřejných zakázek elektronickými prostředky. Každá ze smluvních stran uznává přínosy zajištění interoperability rámců používaných pro elektronickou fakturaci na jejím území s rámci používanými pro elektronickou fakturaci na území druhé strany a význam norem elektronické fakturace jako klíčového prvku pro tento účel.

2. Každá ze smluvních stran zajistí, aby opatření týkající se elektronické fakturace na jejím území byla navržena tak, aby podporovala přeshraniční interoperabilitu mezi rámci pro elektronickou fakturaci stran. Za tímto účelem smluvní strany zohlední mezinárodní normy, pokyny nebo doporučení, pokud existují.

3. Smluvní strany se snaží:

a) sdílet osvědčené postupy týkající se elektronické fakturace a spolupracovat na podpoře celosvětového přijetí interoperabilních rámců pro elektronickou fakturaci;

b) spolupracovat na iniciativách, které prosazují, podněcují, podporují nebo usnadňují přijetí elektronické fakturace podniky;

c) podporovat existenci základních politik, infrastruktury a postupů, které podporují elektronickou fakturaci, a

d) vytvářet povědomí o elektronické fakturaci a budovat pro ni kapacity.

ČLÁNEK 18

Obchodování bez tištěných dokumentů

1. S cílem vytvořit prostředí pro přeshraniční obchod zbožím bez tištěných dokumentů smluvní strany uznávají, že je důležité odstranit tištěné formuláře a doklady požadované pro dovoz, vývoz nebo tranzit zboží. Za tímto účelem se smluvní strany vyzývají, aby podle potřeby odstranily tištěné formuláře a dokumenty a přešly k používání formulářů a dokumentů v datových formátech.

2. Každá smluvní strana se vynasnaží, aby formuláře a dokumenty potřebné pro dovoz, vývoz nebo tranzit zboží byly veřejnosti k dispozici v elektronickém formátu[20].

3. Každá smluvní strana se vynasnaží přijímat formuláře a dokumenty potřebné pro dovoz, vývoz nebo tranzit zboží předkládané v elektronickém formátu jako právní ekvivalent tištěných verzí těchto formulářů a dokumentů.

4. Smluvní strany spolupracují vzájemně a na mezinárodních fórech s cílem podpořit přijímání elektronických verzí formulářů a dokumentů potřebných pro dovoz, vývoz nebo tranzit zboží.

5. Při vytváření iniciativ, které zajistí používání obchodování bez tištěných dokumentů, se každá smluvní strana snaží zohlednit metody dohodnuté mezinárodními organizacemi.

---

[20] Pro účely tohoto odstavce zahrnuje pojem „elektronický formát“ formáty vhodné pro automatizované tlumočení a elektronické zpracování bez zásahu člověka, jakož i digitalizované obrázky a formuláře.

ČLÁNEK 19

Jednotný portál

1. Při zřizování nebo udržování svého jednotného portálu podle čl. 10 odst. 4.1 Dohody o usnadnění obchodu stanovené v příloze 1A Dohody o WTO se každá smluvní strana vynasnaží umožnit elektronické předkládání dokumentace nebo údajů, které potřebuje pro dovoz, vývoz nebo tranzit zboží přes své území, prostřednictvím jednotného kontaktního místa všem svým zúčastněným orgánům nebo agenturám.

2. Smluvní strany rozvíjejí spolupráci, například v relevantních a vhodných případech prostřednictvím strukturovaného a opakujícího se sdílení elektronické komunikace mezi celními orgány stran, a to výměnou informací týkajících se cel podle potřeby a v souladu s právními předpisy každé strany pro účely zlepšení řízení rizik a účinnosti celních kontrol, zaměření se na rizikové zboží z hlediska výběru příjmů nebo bezpečnosti a zabezpečení a usnadnění zákonného obchodu.

3. Celní výbor zřízený podle čl. 15.2 (Specializované výbory) odst. 1 dohody o volném obchodu:

a) zajišťuje řádné uplatňování tohoto článku a zkoumá všechny záležitosti, které z něj vyplývají;

b) může vydávat usnesení, doporučení nebo stanoviska, jež považuje za nezbytná pro dosažení společných cílů a řádné uplatňování tohoto článku, a

c) na žádost kterékoli ze stran zasedne a projedná a snaží se vyřešit jakýkoli spor, jež by mohl vyvstat mezi stranami ohledně záležitostí, jichž se týká tento článek.

4. Pro účely provádění tohoto článku může Celní výbor rovněž navrhovat rozhodnutí, která má přijmout Výbor pro obchod zřízený podle čl. 15.1 (Výbor pro obchod) odst. 1 dohody o volném obchodu. Výbor pro obchod je oprávněn přijímat taková rozhodnutí.

ČLÁNEK 20

Elektronické platby

1. Smluvní strany berou na vědomí rychlý růst elektronických plateb, zejména plateb poskytovaných novými poskytovateli elektronických platebních služeb, a uznávají význam rozvoje účinného, bezpečného a zabezpečeného prostředí pro přeshraniční elektronické platby, mimo jiné tím, že uznávají:

a) přínos podpory rozvoje bezpečných, účinných, důvěryhodných, zabezpečených, cenově dostupných a přístupných přeshraničních elektronických plateb podporou přijímání a používání mezinárodně uznávaných norem, podporou interoperability elektronických platebních systémů a podporou užitečných inovací a hospodářské soutěže v oblasti služeb elektronických plateb;

b) význam zachování bezpečných, účinných, důvěryhodných, zabezpečených a přístupných elektronických platebních systémů prostřednictvím právních předpisů, které případně zohledňují rizika těchto systémů, a

c) význam umožnění včasného zavedení bezpečných, účinných, důvěryhodných, zabezpečených, cenově dostupných a přístupných produktů a služeb elektronických plateb.

2. Za tímto účelem se každá smluvní strana vynasnaží:

a) včas vydávat konečná rozhodnutí o schváleních regulačních orgánů nebo licencí;

b) u příslušných elektronických platebních systémů zohledňovat mezinárodně uznávané platební normy s cílem umožnit větší interoperabilitu mezi elektronickými platebními systémy;

c) povzbuzovat poskytovatele finančních služeb a poskytovatele služeb elektronických plateb, aby používali otevřené platformy a architektury a v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů zpřístupnili technická rozhraní svých finančních produktů, služeb a transakcí, s cílem usnadnit větší interoperabilitu, hospodářskou soutěž, bezpečnost a inovace v oblasti elektronických plateb, což může zahrnovat partnerství s poskytovateli z řad třetích stran, s výhradou náležitého řízení rizik a

d) usnadnit inovace a hospodářskou soutěž a včasné zavedení nových produktů a služeb v oblasti financí a elektronických plateb, například přijetím regulačních a průmyslových pískovišť.

3. Každá smluvní strana včas zveřejní své právní předpisy týkající se elektronických plateb, včetně předpisů vztahujících se na schvalování regulačními orgány, požadavky na udělování licencí, postupy a technické normy.

ČLÁNEK 21

Kybernetická bezpečnost

1. Smluvní strany uznávají, že kybernetická bezpečnost je základem digitální ekonomiky a kybernetické hrozby narušují důvěru v digitální obchod.

2. Smluvní strany uznávají vyvíjející se povahu kybernetických hrozeb. Za účelem identifikace a zmírnění těchto hrozeb, a tím usnadnění digitálního obchodu, se smluvní strany vynasnaží:

a) budovat kapacity svých příslušných vnitrostátních subjektů odpovědných za reakci na kybernetické bezpečnostní incidenty a

b) spolupracovat na identifikaci a zmírňování zlovolných vniknutí nebo šíření škodlivého kódu, které ovlivňují elektronické sítě stran, na včasném řešení kybernetických bezpečnostních incidentů a na sdílení informací pro zvyšování povědomí a osvědčených postupů.

3. Smluvní strany berou na vědomí vyvíjející se povahu kybernetických hrozeb a jejich negativní dopad na digitální obchod a uznávají význam přístupů založených na posouzení rizik během řešení těchto hrozeb při minimalizaci překážek obchodu. S cílem identifikovat kybernetická bezpečnostní rizika a chránit před nimi, odhalovat kybernetické bezpečnostní události a reagovat na kybernetické bezpečnostní incidenty a zotavit se z nich proto každá smluvní strana usiluje o používání přístupů založených na posouzení rizik, které se opírají o osvědčené postupy řízení rizik a normy vypracované na základě konsenzu, transparentním a otevřeným způsobem, a k takovému používání vybízí podniky na svém území.

ČLÁNEK 22

Normy, technické předpisy a postupy posuzování shody

1. Pro účely tohoto článku se použijí obdobně definice uvedené v příloze 1 Dohody o technických překážkách obchodu.

2. Smluvní strany uznávají význam a přínos norem, technických předpisů a postupů posuzování shody při podpoře dobře fungující digitální ekonomiky a snižování překážek digitálního obchodu zvyšováním kompatibility, interoperability a spolehlivosti.

3. Smluvní strany povzbuzují své orgány, aby se účastnily mezinárodních fór, jichž jsou obě strany smluvními stranami, a aby spolupracovaly v oblastech společného zájmu s cílem podpořit vypracování a používání mezinárodních norem týkajících se digitálního obchodu. V nově vznikajících oblastech společného zájmu v oblasti digitální ekonomiky se smluvní strany rovněž vynasnaží, aby tak učinily u služeb souvisejících s digitálním obchodem.

4. Smluvní strany uznávají, že mechanismy, které usnadňují přeshraniční uznávání výsledků posuzování shody, mohou usnadnit digitální obchod. Smluvní strany usilují o využití těchto mechanismů, které zahrnují mezinárodní dohody o uznávání týkající se přijímání výsledků posuzování shody regulačními orgány. V nově vznikajících oblastech společného zájmu v oblasti digitální ekonomiky se smluvní strany rovněž vynasnaží, aby tak učinily u služeb souvisejících s digitálním obchodem.

5. Za tímto účelem smluvní strany v oblastech společného zájmu, které souvisejí s digitálním obchodem, usilují o určení společných iniciativ v oblasti norem, technických předpisů a postupů posuzování shody nebo povzbuzují své příslušné subjekty, aby určily společné iniciativy a spolupracovaly na nich.

6. Smluvní strany uznávají význam výměny informací a transparentnosti, pokud jde o přípravu, přijímání a provádění norem, technických předpisů a postupů posuzování shody pro digitální obchod, a potvrzují své závazky týkající se transparentnosti podle článků 4.4 až 4.6 dohody o volném obchodu. V nově vznikajících oblastech společného zájmu v oblasti digitální ekonomiky smluvní strany uznávají význam výměny informací a transparentnosti, pokud jde

o přípravu, přijímání a provádění norem, technických předpisů a postupů posuzování shody pro služby související s digitálním obchodem, a na požádání a ve vhodných případech usilují o to, aby jejich příslušné subjekty poskytovaly informace o normách, technických předpisech a postupech posuzování shody týkajících se služeb souvisejících s digitálním obchodem.

ČLÁNEK 23

Malé a střední podniky a start-upy

1. Smluvní strany uznávají zásadní úlohu malých a středních podniků a start-upů ve dvoustranných obchodních a investičních vztazích stran a příležitosti, které může digitální obchod těmto subjektům nabídnout.

2. Smluvní strany uznávají nedílnou úlohu zúčastněných stran, včetně podniků, při provádění tohoto článku stranami.

3. S cílem posílit příležitosti malých a středních podniků a start-upů k využívání výhod této dohody usilují smluvní strany o výměnu informací a osvědčených postupů při využívání digitálních nástrojů a technologií ke zlepšení účasti malých a středních podniků a start-upů na příležitostech v oblasti digitálního obchodu.

ČLÁNEK 24

Digitální začlenění

1. Smluvní strany uznávají význam digitálního začlenění pro zajištění toho, aby všichni lidé a podniky měli, co potřebují k tomu, aby se mohli zapojit do digitální ekonomiky, přispívat k ní a těžit z ní. Za tímto účelem smluvní strany uznávají, že je důležité rozšířit a usnadnit příležitosti odstraněním překážek účasti na digitálním obchodu.

2. Za tímto účelem smluvní strany spolupracují v záležitostech týkajících se digitálního začlenění, včetně účasti na digitálním obchodu u osob, které při účasti na digitálním obchodu mohou čelit nepřiměřeným překážkám. Tato spolupráce může zahrnovat:

a) sdílení zkušeností a osvědčených postupů, včetně výměn názorů mezi odborníky, pokud jde o digitální začlenění;

b) určení a řešení překážek v přístupu k příležitostem v oblasti digitálního obchodu;

c) sdílení metod a postupů pro vytváření datových souborů a provádění analýz v souvislosti s účastí na digitálním obchodu u osob, které při účasti na digitálním obchodu mohou čelit nepřiměřeným překážkám, a

d) jakoukoli jinou oblast, na níž se smluvní strany společně dohodnou.

3. Činnosti v rámci spolupráce týkající se digitálního začlenění mohou být případně prováděny prostřednictvím koordinace příslušných agentur smluvních stran a zúčastněných stran.

4. Smluvní strany usilují o aktivní účast na fórech WTO a dalších mezinárodních fórech s cílem podpořit iniciativy pro posílení digitálního začlenění v oblasti digitálního obchodu.

ČLÁNEK 25

Sdílení informací

1. Každá smluvní strana zřídí nebo zachová bezplatné a veřejně přístupné digitální médium obsahující informace týkající se této dohody včetně:

a) znění této dohody;

b) shrnutí této dohody a

c) jakýchkoli dalších informací, které smluvní strana považuje za užitečné pro to, aby malé a střední podniky a start-upy porozuměly přínosům této dohody.

2. Každá smluvní strana pravidelně přezkoumává informace zpřístupněné podle tohoto článku, aby zajistila, že tyto informace a odkazy jsou aktuální a přesné.

3. Každá smluvní strana se v co největší možné míře vynasnaží informace zpřístupněné podle tohoto článku zpřístupnit v angličtině.

ČLÁNEK 26

Zapojení zúčastněných stran

1. Smluvní strany hledají příležitosti k prosazování přínosů digitálního obchodu podle této dohody mezi zúčastněnými stranami, jako jsou podniky, nevládní organizace, akademičtí odborníci a další zúčastněné strany.

2. Smluvní strany uznávají význam zapojení zúčastněných stran a případně podpory příslušných iniciativ a platforem v rámci stran a mezi nimi v souvislosti s touto dohodou.

3. Smluvní strany mohou případně zapojit zúčastněné strany, jako jsou podniky, nevládní organizace a akademičtí odborníci, aby se připojili k úsilí při provádění a další modernizaci této dohody.

KAPITOLA TŘI

VÝJIMKY, ŘEŠENÍ SPORŮ, INSTITUCIONÁLNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL A

VÝJIMKY

ČLÁNEK 27

Výjimka pro obezřetnostní opatření

1. Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení této dohody není smluvní straně bráněno v přijetí

opatření z důvodů obezřetnosti[21], jako je:

a) ochrana investorů, vkladatelů, pojistníků nebo osob, vůči nimž má poskytovatel finančních služeb fiduciární povinnost;

b) zajišťování integrity a stability finančního systému některé ze smluvních stran.

2. V případech, kdy tato opatření nejsou v souladu s ustanoveními této dohody, nesmějí být používána jako prostředek, jak se vyhnout závazkům nebo povinnostem, které mají smluvní strany podle této dohody.

3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat jako povinnost kterékoli ze smluvních stran zveřejnit informace o obchodech a účetnictví jednotlivých zákazníků nebo jakékoli důvěrné nebo interní informace ve vlastnictví veřejnoprávních subjektů.

ČLÁNEK 28

Obecné výjimky

Na tuto dohodu se obdobně použijí článek 2.15 (Obecné výjimky) a článek 7.50 (Výjimky) dohody o volném obchodu.

[21] Má se za to, že pojem „obezřetnostní opatření“ může zahrnovat zachování bezpečnosti, dobrého stavu, integrity nebo finanční odpovědnosti jednotlivého poskytovatele finančních služeb.

ČLÁNEK 29

Bezpečnostní výjimky

Na tuto dohodu se obdobně použije článek 15.9 (Bezpečnostní výjimky) dohody o volném obchodu.

ČLÁNEK 30

Výjimky týkající se platební bilance

Na tuto dohodu se obdobně použije článek 15.8 (Výjimky týkající se platební bilance) dohody o volném obchodu.

ČLÁNEK 31

Daně

Na tuto dohodu se obdobně použije článek 15.7 (Daně) dohody o volném obchodu.

ODDÍL B

ŘEŠENÍ SPORŮ

ČLÁNEK 32

Řešení sporů

1. Vznikne-li mezi smluvními stranami spor ohledně výkladu nebo uplatňování této dohody, použijí se na tuto dohodu obdobně ustanovení kapitoly čtrnácté (Řešení sporů) dohody o volném obchodu a jejích příloh. Pokud jde o řešení sporů ohledně finančních služeb, článek 7.45 (Řešení sporů) dohody o volném obchodu se obdobně použije i na tuto dohodu.

2. Pokud jde o jakoukoli záležitost týkající se výkladu a uplatňování této dohody, může smluvní strana využít mediační mechanismus stanovený v příloze 14-A (Mechanismus zprostředkování pro nesazební opatření) dohody o volném obchodu, který se použije obdobně.

ČLÁNEK 33

Transparentnost

S výhradou ochrany důvěrných informací jako doplněk stávajících ustanovení kapitoly čtrnáct (Řešení sporů) dohody o volném obchodu každá ze smluvních stran neprodleně zveřejní:

a) žádost o konzultaci podle čl. 14.3 (Konzultace) odst. 2 dohody o volném obchodu;

b) žádost o ustavení rozhodčího soudu podle čl. 14.4 (Zahájení rozhodčího řízení) odst. 2 dohody o volném obchodu;

c) datum ustavení rozhodčího soudu v souladu s čl. 14.5 (Ustavení rozhodčího soudu) odst. 4 dohody o volném obchodu, lhůtu pro podání *amicus curiae* stanovenou podle čl. 11 odst. 1 přílohy 14-B (Jednací řád pro rozhodčí řízení) dohody o volném obchodu a pracovní jazyk pro řízení rozhodčího soudu určený v souladu s článkem 13 přílohy 14-B (Jednací řád pro rozhodčí řízení) dohody o volném obchodu;

d) svá podání a prohlášení poskytnutá v rámci rozhodčího řízení a

e) informace, že bylo dosaženo vzájemně dohodnutého řešení podle článku 14.13 (Vzájemně dohodnuté řešení) dohody o volném obchodu. S výhradou ochrany důvěrných informací mohou smluvní strany rovněž neprodleně zveřejnit vzájemně dohodnuté řešení dosažené podle článku 14.13 (Vzájemně dohodnuté řešení) dohody o volném obchodu, přičemž berou na vědomí, že politikou Unie je zpřístupnit tyto dokumenty veřejnosti.

ODDÍL C

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 34

Institucionální ustanovení

1. Na tuto dohodu se obdobně použijí článek 15.1 (Výbor pro obchod), článek 15.2 (Specializované výbory), článek 15.4 (Přijímání rozhodnutí) a článek 15.5 (Změny) dohody o volném obchodu.

2. Smluvní strany pod záštitou Výboru pro obchod zřizují Pracovní skupinu pro digitální obchod. Pracovní skupina pro digitální obchod odpovídá za účinné provádění této dohody, s výjimkou článku 19 (Jednotný portál). Na tuto dohodu se obdobně použije článek 15.3 (Pracovní skupiny) dohody o volném obchodu.

3. Pracovní skupina pro digitální obchod se schází na příslušné úrovni jednou ročně, nedohodnou-li se smluvní strany jinak, nebo kdykoli na žádost kterékoli ze stran nebo Výboru pro obchod. Spolupředsedá mu představitel Unie a představitel Koreje. Pracovní skupina pro digitální obchod se dohodne na harmonogramu svých zasedání a stanoví pořad jednání.

4. Pracovní skupina pro digitální obchod informuje Výbor pro obchod o svém harmonogramu a pořadu jednání s dostatečným předstihem před svými zasedáními. Podává Výboru pro obchod zprávu o svých činnostech na každém jeho pravidelném zasedání. Existence Pracovní skupiny pro digitální obchod nebrání žádné smluvní straně, aby předložila jakoukoli záležitost přímo Výboru pro obchod.

ODDÍL D

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 35

Zveřejňování informací

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje od některé smluvní strany, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zveřejnění by narušilo vymáhání zákonů nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků.

2. Předloží-li smluvní strana Pracovní skupině pro digitální obchod, Výboru pro obchod nebo Celnímu výboru informace, jež považuje za důvěrné podle svých právních předpisů, bude druhá smluvní strana s takovými informacemi nakládat jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající smluvní strana jinak.

ČLÁNEK 36

Vstup v platnost

1. Tuto dohodu schválí smluvní strany v souladu se svými postupy.

2. Tato dohoda vstupuje v platnost 60 dnů po dni, ke kterému si smluvní strany vymění písemná oznámení potvrzující, že splnily své příslušné právní požadavky a postupy pro vstup dohody v platnost, nebo k jinému datu, na němž se smluvní strany dohodnou.

3. Oznámení se zasílají Generálnímu sekretariátu Rady Evropské unie a Ministerstvu obchodu, průmyslu a energetiky Koreje nebo jeho nástupci.

ČLÁNEK 37

Doba platnosti

1. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou.

2. Kterákoli smluvní strana může druhé smluvní straně písemně oznámit svůj záměr tuto dohodu vypovědět.

3. Vypovězení nabývá účinku šest měsíců poté, co je oznámeno podle odstavce 2.

ČLÁNEK 38

Plnění povinností

1. Smluvní strany přijmou veškerá obecná nebo zvláštní opatření potřebná pro plnění svých závazků vyplývajících z této dohody. Dohlížejí na to, aby bylo dosaženo cílů stanovených v této dohodě.

2. Smluvní strana může okamžitě přijmout vhodná opatření v souladu s mezinárodním právem v případě vypovězení této dohody, jež by bylo v rozporu s obecnými pravidly mezinárodního práva.

ČLÁNEK 39

Vztahy s jinými dohodami

1. Není-li stanoveno jinak, nejsou předchozí dohody mezi členskými státy Evropské unie nebo Evropským společenstvím nebo Evropskou unií a Koreou touto dohodou nahrazeny ani ukončeny.

2. Oddíl F (Elektronický obchod) kapitoly sedmé (Obchod službami, usazování a elektronický obchod) dohody o volném obchodu se přestane používat a nahrazuje se touto dohodou.

3. Pro upřesnění je třeba uvést, že pododdíl E (Finanční služby) oddílu E (Předpisový rámec) kapitoly sedmé (Obchod službami, usazování a elektronický obchod), včetně článku 7.46 (Uznávání) dohody o volném obchodu, se nadále použije na opatření, která spadají do oblasti působnosti článku 7.37 (Oblast působnosti a definice) uvedené dohody.

4. Tato dohoda je nedílnou součástí celkových dvoustranných vztahů mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a Koreou na straně druhé upravených rámcovou dohodou a dohodou o volném obchodu. Tato dohoda je zvláštní dohodou, kterou se společně s dohodou

o volném obchodu provádějí obchodní ustanovení ve smyslu rámcové dohody.

5. Smluvní strany se dohodly, že žádné ustanovení této dohody nevyžaduje, aby jednaly způsobem, který by byl v rozporu s jejich závazky v rámci Dohody o WTO.

ČLÁNEK 40

Neexistence přímého účinku

1. Pro upřesnění je třeba uvést, že žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že uděluje práva nebo ukládá povinnosti osobám, jiné než práva či povinnosti vzniklé mezi smluvními stranami v rámci mezinárodního veřejného práva.

2. Smluvní strany nesmí ve svých právních předpisech stanovit právo na soudní ochranu proti druhé straně na základě důvodu, že určité opatření druhé strany je v rozporu s touto dohodou.

ČLÁNEK 41

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje:

a) v případě Unie na území, na než se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, a to za podmínek v nich stanovených, a[2]

b) v případě Koreje na její území.

Odkazy na „území“ v této dohodě je nutno chápat v tomto smyslu, není-li výslovně stanoveno jinak.

ČLÁNEK 42

Platná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském,

estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a korejském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.